

اعتیاد در فوتبال پاک!

واژه «فوتبال پاک» وقتی با بحث‌هایی مثل اعتیادِ برخی فوتبالیست‌های داخلی همراه باشد، اصلاً چنگی به دل نمی‌زند.

آدم می‌ماند شعار همیشگی «ورزش آری؛ اعتیاد هرگز» را باور کند یا گزارش‌های رسیده از اعتیاد برخی ستارگان فوتبالی را؟!

بحثی که طی ماه‌های اخیر، با زمزمه‌های مصرف شیشه و کراک در جامعه فوتبال شروع شد و مقدمه این مباحث را نیز مربی سابق یکی از تیم‌های خوش‌نام شهرستانی، با مطرح کردن مصرف الكل بین بعضی بازیکنان آغاز کرد.

به عنوان مثال؛ کار یکی از بازیکنان سابق فوتبال که تا چند سال اخیر، مرد شماره یک داری‌های فوتبال‌مان بود، به جایی رسید که برای تأمین مخارج اعتیادش، دست به سرقت و فروش طلاهای همسر سابقش زد!

این بازیکن که بعد از دوری دو سه ساله از میادین فوتبال، با تیم‌های جدیدی به لیگ فوتبال کشور بازگشته بود، بعد از یکی دو سال فعالیت مجدد و به علت اعتیاد، از تیم‌های جدید نیز اخراج شد.

یک گلایه اساسی داریم از نخاع آن دختر ورزشکار ۱۵ ساله، که متوجه حال خراب «در» ورزشگاه آزادی نبوده و دقیقاً همان جایی رفته، که «در» ورزشگاه دوست داشته آن جا سقوط کند! یعنی یک «در» آبرومند، دل ندارد! آرزوی سقوط ندارد؟! برای آینده‌اش امید و آرزو ندارد؟! همچنین یک گلایه دیگر داریم از رئیس جدید فدراسیون شنا و به پیوست این گلایه، یک «این بچه باز با چیه در میاری؟!»، نثار ایشان که ماجرای کتک خوردنش از پنج شش نفر گردن کلفت ناقابل را رسانه‌ای نموده و تلاش‌های اخیر خود را در راستای مبارزه با ناپاک‌های ورزش شنا «ریا» مالی نمود!

و نیز یک «دتمان گرم» خدمت تیم ملی بسکتبال ایران که در حماسه اولین حضور در جام جهانی بسکتبال، با ثبت رکورد جاودانه چهار شکست پیاپی از چهار بازی (!) مشت محکمی بر دهان پدیده‌های بسکتبال دنیا نواخته و نماینده شایسته‌ای برایمان بودند.

و در ادامه کمال ناراحتی خود را ابراز می‌داریم از پدیده جدید و زنه‌برداری نوجوانان جهان که در رقابت‌های المپیک سنگاپور، با کسب تنها مدال طلای کاروان و زنه‌برداری کشورمان دماغ سایر ورزشکاران این کاروان را سوزانده و هم‌رنگ جماعت نبوده و ملاحظه حال همراهانش را که از کسب مقام نخست بازمانده بودند، نکرده!

و در پایان یک تشکر ویژه نثار برخی مربیان لیگ برتر، که در کمال فداکاری و ایثار ۱۷۰ میلیون از قرار ۲۰۰ میلیونی بازیکن تیم‌شان را هاپولی کرده و زحمات ایجت‌ها و خود بازیکنان را در راستای هاپولی کردن این ارقام بادآورده به جان و دل می‌خرند!

وبی گلیه از نخاع قطع شده!

معرفی بازی

دارت و تنیس را میهمان دیدار باشید!

شما جزء کدام دسته از آدم‌ها هستید؟

نشانه گیری تان روبه راه است یا حیانا در و دیوار را با سیبل اشتباه می گیرید؟!

بد نیست بازی «پرتاب دارت» را امتحان کنید.

یک مقدار تمرکز و اعصاب می‌خواهد و کمی هم دقت... هر چه باشد خیلی بهتر از بازی‌هایی است که با تیر و تفنگ و موشک و لگدرانی (!) شکم همدیگر را سرفه می‌کنند!

برای این که بتوانید تمرکزتان را محک بزنید، می‌توانید به وبلاگ مجله دیدار مراجعه کنید و لینک این بازی را در وبلاگ دیدار پیدا کرده و به اندازه پرتاب چند دات، مهمان ما باشید.

یک بازی دیگر هم برایتان کنار گذاشته‌ایم که وقتی چند دقیقه دارت بازی کردید و تمام تیرهایتان به سنگ خورد و اعصاب‌تان برای ادامه بازی یاری نکرد، بتوانید از آن لذت ببرید!

لینک بازی دوم را هم در وبلاگ دیدار (didar-ashena.blogfa.com) میابید و تا دل تان خواست «تنیس روی میز» بازی کنید. خوبی این بازی این است که مثل پرتاب دارت، زنگ تفریح نیست و اگر بازی را روی درجه hard تنظیم کنید و اهل ورزش نباشید، حسابی توی زحمت می افتید و برای کسب امتیاز به تقلا افتاده و با تکان دادن های مکرر موس به جای راکت تنیس، یک ورزش حسابی می کنید!

